

VI FORÆLDRE

Tilgængeligt til dig med børn fra 0-6 år
nr. 29, september 2011, 49,95 kr.

LILLE, MEN RUMMELIG

Opdrag et barn, der kan lege med alle

32

flyverdragter & vinterstøvler

Det skal du gå efter

TEMA

3 FAMILIER OM DÅRLIG SAMVITTIGHED

EN AFTEN UDEN BARN?

Få succes med den første pasning

FØRSTEHJÆLP

Sådan hjælper du dit barn, når ulykken er ude

FAMILIELIV

15 TIPS TIL EN NEMMERE HVERDAG

Sådan Sund og sjov mad

UBD 04034

Pris: 49,95 kr. 25.08.11-28.09.11

VERDEN I FARVER

Folk er forskellige og ser forskellige ud – det opdager dit barn meget tidligt i livet. Tal åbent om det, og få et tolerant barn.

En afroamerikansk psykolog arbejdede engang som svømmeinstruktør, da en 4-årig pige en dag begyndte at gnide hende på armen.

"Kan man gubbe det af?" spurgte hun og kiggede nysgerrigt på kvindens mørke hud.

Det fik hendes mor til at springe op og undskyldende fremstamme, at hun ikke anede, hvor hendes datter fik den slags fra, for sådan noget snakkede de altså ikke om derhjemme.

Men det burde de måske. For den nyeste forskning inden for racisme viser, at den bedste måde at opdrage tolerante børn på, er ved at tale med dem om race og forskellighed på en åben og ligefrem måde, frem for at springe befippet op som moderen i denne situation.

"Det er den værste reaktion, du kan have," siger Frances

Aboud, professor i psykologi fra McGill University i Montreal, hvor hun forsker i børn og racisme.

For det første risikerer du at gøre dit barn flov i situationen, for det andet sender du et underforstået signal om, at det er forkert at snakke om raceforskelle.

"Du risikerer, at barnet bliver ængsteligt over for folk af anden etnisk baggrund og ikke tør snakke om det," siger Frances Aboud.

KOGNITIVT UMODNE

Forskning viser, at børn lægger mærke til hudfarve, allerede fra de er 6-18 måneder, og i 3-årsalderen vil de i højere grad vælge at lege med børn, der har samme hudfarve, hår og træk som dem selv. Ofte tror de, at hudfarven er noget, personen selv har valgt.

"De er forbeholdne og mistænksomme over for andre grupper, men de føler ikke fjendtlighed over for andre racer, som nogle voksne gør," siger Frances Aboud.

Så tør sveden af panden – bare fordi dit barn ikke vil lege med Abdul eller Hong, betyder det ikke, at de er spirende racister. Det er helt normalt, at børn i den alder vender sig mod det velkendte, og forskelsbehandlingen skyldes primært, at de er kognitivt umodne, og deres hjerne endnu ikke forstår moralske problemstillinger. De ser verden som sort og hvid, og forstår ikke at bedømme en person på andet end hans eller hendes udseende.

Det er først omkring 8-årsalderen, at børns hjerne er udviklet nok til at forstå – og tale om – diskrimination. Selv om de stadig kan blive påvirket af omgivelserne, hvis de for eksempel mærker, at folk omkring dem udtrykker fjendtlighed over for en anden etnisk gruppe, så er deres stereotyper ikke så indgroede.

"Jeg har hørt 8-årige sige, at de ved, at deres forældre er racister, så de tager ikke venner med en anden etnisk baggrund med hjem, men leger bare med dem i skolen," siger Frances Aboud.

TO MINUTTER KAN GØRE EN FORSKEL

I stedet for at feje problemet ind under gulvtæppet, er det vigtigt som forælder at være proaktiv og udnytte chancen til at lære ens børn, at det er ok at anerkende og tale om raceforskelle. Samtidig bør man forklare, hvorfor det er forkert at

have fordomme, og ofte er en kort samtale, alt der skal til for at knuse fordomme i opløbet. Det har Frances Aboud vist i et forsøg, hvor hun satte en række 9-11-årige med fordomme over for etniske minoriteter til at tale om deres raceholdninger med mindre fordomsfulde jævnaldrende. Det tog ikke mere end to minutters samtale før børnene havde mere positive holdninger over for andre etniske grupper.

"Børn tror, at venner og forældre har samme holdninger som dem selv. Så det kan være første gang, de er klar over, at nogen har en anden holdning, og fordi de har samme tankegang, kan de bedre forklare deres holdning til hinanden end til voksne," siger Frances Aboud.

Hvis to minutter kan gøre så stor en forskel på, hvor tolerante børn er, hvad kan en hel barndom med samtaler om raceforskelle så ikke gøre?

"HVORFOR ER DAMEN HELT SORT I HOVEDET?"

Så hvad gør man i den situation, hvor ens barn stiller det følsomme spørgsmål? Det vigtigste er at undgå at reagere negativt, fordi du dermed vil signalere, at race er et stort og farligt spørgsmål, man ikke kan tale om. Så når søn-nike spørger, hvorfor damen i bussen er helt sort i hovedet eller spørger, om farven kan gnubbes af, så brug det som en anledning til at indlede en samtale om, hvorfor vi er forskellige. Oftest vil damen i bussen ikke engang blive vred over spørgsmålet, så I kan endda prøve at snakke med hende om det. ☆

"Den bedste måde at opdrage tolerante børn på er ved at tale med dem om race og forskellighed på en åben og ligefrem måde"

* 5 GODE RÅD TIL AT OPDRAGE TOLERANTE BØRN

1. Vær selv tolerant. Børn lærer fra deres omgivelser, så hvis de ser, at du behandler folk ligeværdigt uanset race, vil det smitte af på dem.

2. Udtryk positive holdninger om folk af andre racer. Det kan være, når I ser en person af anden etnisk baggrund i fjernsynet, på gaden eller i en bog. Fokuser på personlige færdigheder, så du viser, at du ser ud over hudfarven, for eksempel ved at sige: se, hvor god han er til fodbold, eller se, hvor fantasifuld hun er.

3. Tal om det. Børn lægger mærke til forskellene, og taler du med dem om det, vil det hjælpe dem til bedre at forstå racespørgsmål. Ved at besvare deres spørgsmål vil børnene være bedre rustet til at sætte sig i andres sted og håndtere diskrimination.

4. Vær sammen med folk af anden etnisk baggrund. Forskning viser, at kontakt er den bedste måde at nedbryde fordomme på, så når du eller dit barn tilbringer tid med personer, der

ser anderledes ud (ikke kun grønthandleren eller buschaufføren), lærer de at se ud over forskellene og se dem som personer og ikke stereotyper.

5. Læs historier højt om venskab på tværs af racer. Det er vigtigt, at der er en person, der ligner dem selv i historien, som de kan identificere sig med, og som forbinder dem til personen med anden etnisk baggrund.

MOR TIL ET ANDERLEDES BARN

“Den kan du jo give til din abekat”

Anne Thompson er præst og aktivmor til Samuel på 2 år og har levet racisme på nært hold. På hendes blog, Praestens.blogspot.com kunne man i foråret læse følgende indlæg (her i redigeret form):

“Jeg er mor til Samuel, som er født i Sydafrika. I går var det mig, der hentede ham fra vuggestuen. Vi havde købt is, vi skulle spise i haven og småstakkede som på en almindelig tur hjem, da der fra bilkoen ved siden af os, pludselig blev råbt temmelig højt.

En ung mand hang med overkroppen ud ad vinduet på den bil, han var passager i og pegede hen på os. “Se den der,” råbte han. “Der er også én.” Han retter så henvendelse til mig, der fuldstændigt påfår går i stå midt på fortovet, da han siger: “Hvad er det for én, du har der? Er det en hun eller en han?” Min mund kan ingenting og det er, som om min hjerne har svært ved at absorbere meningen med det, han siger. Jeg hører ordene, men meningen trænger ligesom ikke igennem.

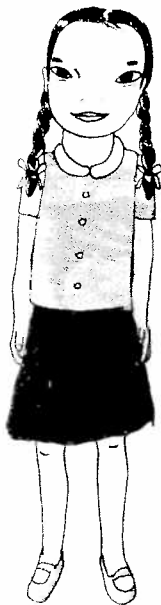
Jeg vågner op ved, at en banan lander foran os, ledsaget

af beskeden om, at “den kan du jo give til din abeka

Her slår mit høje uddannelsesnivea, mine forældremelige opdragelse samt min kristne grundholdning sig og jeg giver ham f... fingeren, og begynder at gå. Imens tier en mængde meget lidt flatterende ord om kvindekned over mig (det pæneste var smatso).

10 skridt senere går det op for mig, at jeg skal have få nummerpladen. Men da er lyset skiftet til grønt, og de kort(...)

En veninde hjalp mig med at gå til politiet. Hændte er anmeldt, og bliver behandlet efter en paragraf om racisme. Betjenten, jeg talte med, havde aldrig før hørt om, at små børn er mål for racisme. Men spørgsmålet er, om det er første gang det sker, eller om andre bare har anmeldt det(...)

EKSPERTENS KOMMENTAR

TRINE BRIX
39 ÅR, LIFECOACH OG
ADOPTIVMOR TIL SILKE PÅ 5
ÅR, SOM ER FØDT I KINA.

Trine Brix er en af de mange, der reagerede på Anne Thompsons blogindlæg. Som indehaver af coach- og givningsvirksomheden AdoptionsCoachen.dk arbejder hun blandt andet med de udfordringer som adopter og adoptivforældre kan opleve ved at være en anders familie i det offentlige rum.

“Anne Thompsons oplevelse vedkommer os alle, vi er mange, der har børn, som ser anderledes ud en majoriteten. Børn med indvandrerbaggrund, børn med fysiske handicaps eller særlige kendetegn som overvægt, briller, tidlig pubertet og så videre. Udfordringen er ikke kun at fremelske vores børns tolerante over for andre. Det er ligeledes at opdyrke barnets tolerance over for sig selv.”

Er du adoptivmor- eller far? Få lifecoach Trine Brix' beråd til, hvordan du kan tale med og coacher dit barn, hvis han eller hun har været udsat for intolerant opførsel fra andre børn eller voksne. Som en særlig service til Vi forelskede læsere får du 25 procent rabat på et coachforløb a 3 sessioner i september måned. Se Adoptionscoachen.dk

ADOPTIONSCOACHEN**3 GODE RÅD
TIL AT GØRE DIT BARN
MERE TOLERANT**

1. Words create worlds. Så hjælp dit barn til at få et præcist sprogbrug, når hun omtaler andre børn, der ser anderledes ud. Handler det om hudfarve, så find ud af, hvor barnet eller barnets forældre er født. Kig på et verdenskort sammen og få ord og billeder på det pågældende land. Der er flere interessante historier at finde i ordet "Afrika", end i ordet "neger", ligesom landet "Afgghanistan" er mere øjenåbnende end det lukkede ord "fremmed".

2. Selv om et barn er født i en asiatisk, afrikansk eller sydamerikansk verdensdel, så har hun højst sandsynligt et rødbedefarvet pas. At tale om "danske børn" som modsætning til "adopterede børn" eller "indvandrerbørn" kan virke ekskluderende og identitetsforvirrende for et dansk barn med anden kulturel baggrund.

3. Hvis barnet netop er adopteret, kan det have glæde af, at du pointerer over for dit eget barn: Biologiske forældre giver ikke deres barn væk, fordi de ikke kan lide det, men fordi de ønsker barnet et liv med masser af mad, leg og tid til kys. Adoptivforældrene ER barnets "rigtige" forældre, fordi det nu er dem, der passer på barnet hver dag og elsker det for evigt. Den fantastiske børnefilm "Hvilken planet kommer du fra?" af Henrik Lund vil supplerer din forklaring på skønneste vis. Den varer 6 minutter og kan ses på Youtube.com

*** MØDRE OM BØRN OG TOLERANCE****IAGTTAGELSER
I SVØMMEHAL**

"Man bliver virkelig konfronteret med sit barns tolerancetærskel over for det fremmede, når man er i svømmehallen. Første gang, min søn bemærkede, at noget var anderledes, var, da han fik øje på en sort pige og spurgte "Hvad er det?" Der blev jeg så perplekt, at jeg bare sagde: "Det er en pige," og prøvede at distrahere ham. En anden dag stod der en dame med kun et ben i badet, og jeg græde underligt for, hvornår min søn ville lægge mærke til det. Der gik ikke lang tid. "Hvor er hendes ben?", råbte han. Heldigvis tog hun det pænt og forklarede ham, at det stod ude i skæbet. Den var han helt med på, og det var en god anledning til at forklare ham, at folk ser forskellige ud. Helt den samme gode anledning havde hans for ikke inde hos

mændene. Her pegede min søn på en mand og spurgte: "Hvorfor har han sådan en lille fissemand?"

Mor til toårig

**DEM, DE ANDRE
IKKE VIL LEGE MED**

"Min søn på fire år kom en dag hjem fra børnehaven og sagde: "De andre børn gider ikke at lege med Andreas. Det er fordi, han er brun i huden." Jeg går meget op i, at mine børn ikke er fordomsfulde og er meget bevidst om ikke at tale dårligt om andre mennesker derhjemme. Derfor tog jeg det straks op, og spurgte, om han selv havde det sådan, at han ikke ville lege med Andreas, men sådan havde han det ikke. Vi fik os en lang snak om, hvordan alle mennesker er forskellige både udenpå og indeni. Selv om min søn jo ikke forstår, hvad det fx vil sige at være

adopteret, så tror jeg godt, han forstår, at jeg synes, det er vigtigt, at man sagtens kan være venner med dem, der ikke ligner en selv."

Mor til fireårig

PÅ VUGGESTUEPLAN

"Min datter er endnu så lille, så vi har ikke snakket aktivt med hende om folks forskelligheder eller været i (potentielt pinlige) situationer, hvor hun har kommenteret på andre mennesker med en anden hudfarve, handicap o.lign. Hun går på stue med en sort dreng og en asiatisk pige, og jeg er meget opmærksom på, at hun nok om ikke så længe vil begynde at snakke højt om sine iagttagelser af andre menneskers udseende. Jeg vil gøre alt for at præge hende i en tolerant og åben retning."

Mor til halvaaroldning